

MAZCERADE

Mazcerade is een rubriek van lezers.

Deze maand is de pen voor Anita Klaassen, endoscopieverpleegkundige op de functieafdeling. Anita geeft de pen door aan Loes Krijt-Bouwmeester planningsmedewerker op de functieafdeling.

Mijn naam is Anita Klaassen, 33 jaar en ik ben 15 jaar geleden begonnen in het St Jansdal als leerling verpleegkundige. Ik woon samen in Harderwijk met mijn vriend Mark en zijn zoon Jordy (12) samen hebben we een tweeling van 3,5 jaar Djayden & Quinz.

Na mijn opleiding heb ik een jaar als gediplomeerd verpleegkundige gewerkt op de Dagopname en POK. Ik heb toen besloten naar het buitenland te gaan en daar een tijdje in de horeca te gaan werken. Even heel wat anders, iets wat je niet meer zo gauw zou doen als je eenmaal gesetteld bent met man en misschien kinderen. Drie jaar heb ik op Gran Canaria gewoond. Fantastische tijd gehad maar ik miste de zorg.

Eenmaal terug ben ik begonnen als leerling IC neonatologie verpleegkundige in het Vumc te Amsterdam met het idee uiteindelijk daar te gaan wonen. Uiterekend toen leerde ik mijn huidige vriend kennen. Het heen en weer reizen naar Amsterdam, in combinatie met een pittige opleiding, vond ik dusdanig zwaar dat ik ben gestopt met de opleiding. En zo kwam ik weer terug waar het ooit allemaal begon, het St Jansdal.

Ik werk nu vijf jaar als Endoscopieverpleegkundige op de functieafdeling en zit nu ongeveer acht maanden in de OR van het ziekenhuis. De OR is fantastisch om te doen. Helaas weten nog te weinig mensen wat wij nou precies doen en wat wij kunnen betekenen voor de medewerkers. Aan hen wil ik het advies geven: lees de verslagen (zo'n taaie stof is het echt niet) of benader één van de OR leden met vragen en/of opmerkingen. In het VUmc werken was een bijzondere ervaring. Ik werkte daar op een afdeling waarvan ik het gevoel had op een eiland te zitten. Het ziekenhuis is zo groots opgezet dat je volgens mij na tien jaar nog steeds maar 1% van de medewerkers kent. Dat is hier in het St Jansdal wel anders gelukkig!

Weer gaan 'voelen'

Ik ben een echte Jansdaller. Maar wat zegt dat eigenlijk? Dat ik hier inmiddels meer dan tien jaar vertoef? Omdat ik trots ben op ons ziekenhuis? Omdat het Jansdal in mijn hart zit? Omdat de kreet "Je zorgt voor elkaar" mij zo aanspreekt? Ik denk een beetje van alles.

Maar de term "Je zorgt voor elkaar" wordt tegenwoordig vaak ter discussie gesteld. Ook ik "voel" het niet meer. Het is voor velen van ons in het ziekenhuis een periode van overleven geworden. Dus dan zorg je eerst voor jezelf voordat je voor een ander zorgt. Logisch lijkt me.

Of toch niet helemaal logisch? Want wat als je niet meer in staat bent om voor jezelf te zorgen? Dan is het wel zo fijn dat er tenminste één iemand is die voor je zorgt en misschien wel je hele team of de hele organisatie. Dus die kreet "Je zorgt voor elkaar" is en blijft wel degelijk belangrijk maar het allerbelangrijkste is toch wel dat die ook daadwerkelijk wordt uitgevoerd. Zodat iedereen Jansdaller het ook weer VOELT!

Waar we wel altijd goed voor zorgen en op de eerste plaats blijven zetten zijn de patiënten natuurlijk. En dát voel ik gelukkig wel op dit moment, de waardering vanuit de patiënt. Hoe druk we ook zijn, hoeveel we ook aan onszelf denken. De patiënt blijft toch wel het allerbelangrijkste en dat wordt gewaardeerd. We krijgen hier op de afdeling heel vaak complimenten en waardering teruggekoppeld van onze patiënten. Ze voelen zich goed geholpen. En uiteindelijk is dat waar het om draait!